

Nr. 13 (315)

D. Brazis,

1916 25th St.,

Detroit, Mich. 10

VYTIS

(The Knight)

ŽVEJŲ LAIVELIAI

Courtesy of Chicago Art Institute

Liepos—July 31 d., 1931 m.

LIETUVOS VYČIŲ ORGANAS

DINNER STORIES

NOT A HEAVENLY CROWD

Bilkins — "Had a dream last night. Dreamed I went to heaven. Saw a lot of friends."

His Wife — "Did you see dear Cousin Kate?"

Bilkins — "No-no, I didn't."

His Wife — "Or old Mrs. Sweetly?"

Bilkins — "No-no, I didn't."

His Wife — "Well, who did you see?"

Bilkins — "Oh, a bunch of the boys.

Let's see! There was Brown, Jones, Jaggs —"

His Wife — "Humph! It wasn't heaven."

He came home late for supper. He was a professor of chemistry and she was a wife who tried to have a good supper for him every night. When he'd be late her good cooking would be spoiled and then he'd start to find fault. He was late again to-night. The supper was cold. The argument was on. The wife finally broke down crying. But he was a professor of chemistry.

"Stop crying! Your tears have no effect upon me. What are they? A small percentage of phosphorous salts, a little sodium chloride. All the rest — water. Bah!"

"Son, what are you doing home from school?"

"We had a big fire down at school."

"You did!"

"Yes, me and two other fellows were fired out."

—0—

A professor, coming to one of his classes a little late, found a most uncomplimentary caricature of himself drawn on the board. Turning to the student nearest him, he angrily inquired:

"Do you know who is responsible for that atrocity?"

"No sir, I don't" replied the student, "but I strongly suspect his parents."

—0—

Bill had been having trouble with one of the native crew on his sail yacht.

"Damn it all, Yarrie," he said, "do you want to loaf all the time?"

"No, boss I want to sleep sometimes", was the reply.

They were going through the art institute. Presently they came to a halt, before a stately sculpture.

"That", he said, "is a statue of Francesca da Rimini, executed by Rodin."

"The wretch! Was he hung for it?"

—0—

"They tell me it gets pretty cold up here in the winter."

"Yeah, it does. You know that statue of Lincoln, standing up in the park, with his hand on a little Negro's head? Well, last winter it got so cold that he stuck his hand in his pocket to warm it."

—0—

"That," said Mr. Newrich, pointing to a painting in his library, "is a magnificent art treasure."

"How do you know? By the artist's signature?"

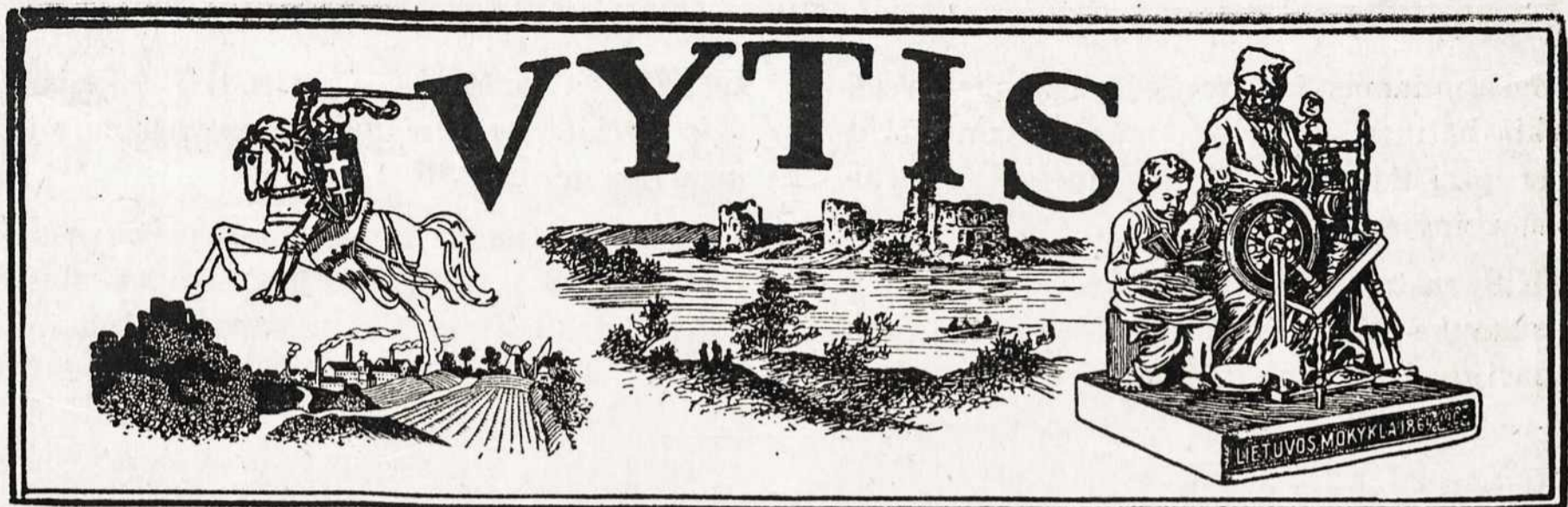
"No; by my own signature on the check I gave the dealer."

—0—

The Jacksonville Times-Union says that even Peachtree street in Atlanta is in full bloom this fine spring weather. Yes, but there is a crop of peaches on it at all seasons of the year.

THE XIX ANNUAL
CONVENTION
—of the—
KNIGHTS OF LITHUANIA
Will Be Held On
AUGUST 18, 19, 20
In
BROOKLYN, N. Y.

It is the duty of every council and every member of this organization to be there. For information write to
259 No. 5th Street, Brooklyn, N. Y.

Dvisavaitinis Iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

METAI XIII

Liepos-July 31 d., 1931 m.

NO. 13 (315)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. D. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted
mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"V Y T I S" (The Knight)
Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In foreign countries and Chicago yearly	4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

"V Y T I S"
4736 SOUTH WOOD STREET, CHICAGO, ILL.
Telephone Lafayette 6298

"V Y T I S"
Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams	4.00
Pavieniais Numeriais	20

"V Y T I S"
4736 S. WOOD STREET CHICAGO ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

SEIMO BELAUKIANT

Už poros savaitių suvažiuos iš visų Amerikos kampelių Lietuvos Vyčiai į 19-tąjį Seimą, Brooklyn, N. Y. Aišku, kad visi atstovai atsiveš savo skundus, kuriais išbars dabartinius veikėjus, ir pagyrimų, kurių nešykštės geriesiems darbuotojams. Suprantama, kad tie visi skundai ar pagyrimai bus teikiami tam, kad ateinantieji mūsų darbuotojai mokėtų tinkamiau tvarkyti ir plėsti mūsų organizaciją. Tat šia proga pastudijuokime savo organizaciją.

Patyrę socialogai sako, kad kiekviena gerai gyvuojanti organizacija turi: 1) idėją, 2) vadus, 3) atatinkamus garsinimus — displays, 4) idėjos pardavėjus — skleidėjus ir, 5) narius — darbininkus. Žiūrėdami į šiandieninę Vyčių organizaciją, turime pripažinti, kad visų aukščiau paminėtų dalykų nesimato. Tiesa, mes turime idėją, bet kiek ji turi reikšmės mūsų organizacijos nariams. Ar stengėsi mūsų vadai nurodyti mūsų idėją? Ne!

Toliau, kur yra patys mūsų vadai? Dažnai mes didžiuojamės greitai augančiu Amerikos inteligentų skaičiumi, bet jų skaičius Vyčiuose visumet tas pats. Tą patį galima pasakyti ir apie mūsų dvasios vadus. Amerikoje, anot Kunigų Vienybės Centro pareiškimo yra

apie 150 lietuvių kunigų. Kiek gi jų dirba arba bent pritaria vyčiams? Manau nebūtų klaidos, jei pasakyčiau — 25.

Kaip gi garsinasi šiandieninė Vyčių organizacija? Ar atneša naudą daromi mėginimai? Atsakymas į šiuos klausimus yra trumpas — šiandieniniai Vyčiai ir jų kilnūs tikslai nėra žinomi visiems Amerikos lietuviams, o nauda be galo maža.

Kokie gi yra mūsų idėjos pardavėjai? Iš tiesų, pradžioje kai kurie yra labai malonūs ir žmonėms duoda puikų įspūdį, ir net patraukia prie organizacijos, bet keliems mėnesiams praslinkus, tie patys mūsų idėjos skleidėjai taip išpairo Vyčių vardą, kad norintieji su didžiausiu pasišventimu dirbdami negali jų klaidų pataisyti.

Nariai — darbininkai! Taip, Vyčiuose jų yra, nors ir nedaug, vienok rimtai ir sutartinai dirbdami ir savo tinkamų vadų patariamai, jie galėtų atlikti milžiniškus darbus. Dėja! iki šiol dar jų darbų nesimatė. Kažin ar vadai miega, ar darbininkai sutingo?

Tat, gerbiamieji atstovai, matydami komus trūksta, būtinai dalyvaukite ateinančiam Vyčių Seime, atsiveždami visas savo kilnias min-

tis ir neišsemiamas jaunystės jėgas. Šiame seime reikia būtinai sutvarkyti mūsų organizacijos vairą ir patį laivą, kad kitais metais galėtum daug energingiau darbuotis.

Kitą metą, kaip pastebėjau pereitam "Vytyj," sukanka 20 metų nuo Lietuvos Vyčių organizacijos įsikūrimo. Nejaugi mes per savo

sukaktuves galėtumėm pasirodyti tokiais negyvais Vyčiais, nejaugi mums nesvarbi mūsų organizacijos gerovė?

Taip, mielieji ruoškimės į Seimą su didžiausiu noru ir sutvarkykime savo reikalus, taip, kad nuo šio seimo Vyčių vardas plačiai skambėtų po Amerikos šalį. — *A. Petraitis.*

Kun. Juozas Jusevičius

DVASINIAI SKAITYMAI

III. KENTĖJIMAI TIKĖJIMO ŠVIESOJE

Mūsų tikėjimas teikia daug šviesos kentėjimų kilmei išaiškinti. Dievo apreiškimas sako, kad pirmieji mūsų tėvai buvo liuosi nuo kentėjimų. Jiems nereikėjo žengti erškėčių takais.

Dabar kentėjimai pasidarė būtini. Niekas nuo jų nėra liuosas. Visi nuo jų bėga. Jei kas negali nuo jų pabėgti, tai kenčia sukandęs dantis. Tačiau tikėjimo šviesoje, kentėjimai nėra baisūs.

Kartais Dievas siunčia mums kentėjimus, kaipo vaistus sielai. Jis nenori, kad nusidėjėlis mirtų, bet kad pasitaisytų. Kartais Dievas kalba į nusidėjėlį per nelaimę, sąžinės griaužimą, kunigo pamokslą arba valstybės teismą. Jei to neužtenka, tada Dievas siunčia jam kentėjimų. Taip darydamas Dievas elgiasi, kaip išmintingas gydytojas, kuris dažnai duoda karčių vaistų ligoniui, tačiau jie yra labai naudingi jo sveikatai.

Dievas duodamas mums skausmų, nenori mus kankinti, bet išganyti. Žmogus visados būdamas sveikas, dažnai nežino, kaip įkainuoti Dievo dovanas. Jis Dievui niekados nedėkoja už jas. Kai kurie visai užmiršta apie Dievą. Jie padeda savo viltį pasaulio tuštybėse. Taigi dažnai Dievas siunčia skausmų nusidėjėliui ir tokiu būdu sulaiko jį nuo tų dalykų, kurie yra kenksmingi jo sielai. Dabar jis mato pasaulio tuštybes, savo menkumą ir Dievo didybę.

Daugelis žmonių ligos ištikti, nepažįsta Dievo aplankymo. Jie murma prieš Dievo valią, pyksta ir nerimsta. Jie taip elgiasi kaip ligonis, kuris nenori priimti karčių vaistų. Bet geras gydytojas nežiūri į ligonio rūgojimus, bet liepia imti vaistus ir gana. Panašiai ir Dievas daro. Jis dažnai net prailgina ligonio kentėjimus, kad atsiverstų. Viena moteriškė būdama

sveika visą dieną stovėjo prieš veidrodį ir žiūrėjo į savo veido gražumą. Dievas prispaudė ją liga. Dabar ji atsistojo prieš savo sielos veidrodį. Pirmiau ji gyveno pasauliui ir jo smagumams, dabar ji pradėjo gyventi. Kristui ir maldai. Pirmiau ji neturėjo laiko keletą poterėlių sukalbėti, dabar jos didžiausias džiaugsmas buvo melstis. Panašių atsitikimų yra nesuskaitytas skaičius pasaulyje.

Taigi, ko Dievas nori duodamas kentėjimų? Jis nori, kad nusidėjėliai apsivalytų nuo savo blogų palinkimų ir atsiverstų, o teisingieji įgytų daugiau nuopelnų.

I. Nusidėjėlio Kentėjimai.

Dažnai Dievas baudžia nusidėjėlį liga. Jis mato, kad kentėjimai jam yra labai reikalingi. Tiesa, kartais jie naikina žmogaus kūną, bet jo sielai teikia sveikatą. Laimingi yra tie žmonės, kurie turi progos kentėti. Jų širdis atsitraukia nuo pasaulio tuštybių ir rengiasi atgailai.

Kada Adomas, mūsų pirmasis tėvas gailėjosi už savo neklusnumą? Jis gailėjosi tada, kai buvo išvarytas ir rojus ir tapo priverstas sunkiai dirbti vargti ir kentėti. Kada Egipto faraonas leido Izraeliaus tautai eiti į dykumas ir atnašauti Dievui aukas? Tada, kai Dievo ranka jį palietė, kai jis matė daug nelaimių ir nepaprastų įvykių savo namuose. Kada Dovydas gailėjosi už savo nuodėmes? Tada, kai nelaimė ištiko jo šeimą. Kada žydų tauta grįždavo prie Dievo? Tada kai Dievas atiduodavo ją į pagonų rankas, kad nubausti už prasižengimus prieš Jo Šventą valią. Kada sūnus palaidūnas ėmė grįžti prie savo Tėvo? Tada, kai neturėjo ko valgyti svetimoje šalyje, ir kai jį prispaudė tikras vargas.

Taigi, kentėjimai verčia mus ieškoti Dievo ir vengti nuodėmės. Sunkiose valandose žmogus kreipiasi į Dievą, nes Jis yra vienatinis, iš kurio visagalybės ir gailestingumo galima tikėtis. Kentėjimai verčia žmogų rimčiau ir giliau svarstyti gyvenimo klausimus.

Nesuskaitytas sielų skaitlius šiandien būtų pragare, jei nebūtų Dievas davęs jiems kentėjimų. Ligoniai dažnai atvirai prisipažįsta: "Jei aš nebūčiau turėjęs šios ligos, seniai būčiau pražuvęs nuodėmėse". Kalvis pirmiausiai įmeta geležį į krosnį, įkaitina, o tik paskui lenkia. Panašiai ir Dievas daro. Jis taipgi dažnai meta mus į kentėjimų krosnį, kad paskui būtų galima patraukti prie savęs.

II. Teisingųjų Kentėjimai.

Galima pastebėti, kad šiame pasaulyje teisingieji kenčia daugiau už piktuosius. Jei nebūtų kito gyvenimo, teisingųjų kentėjimai būtų nesuprantami.

Del ko Dievas leidžia kentėjimus tiems, kuriuos Jis myli? Jis nori padidinti jų nuopelnus. Niekas nenorėtų sunkiai dirbti visą dieną už vieną ar kitą dolerį. Bet jei jis žino, kad gaus dešimtis arba daugiau dolerių į dieną, tai jis nepaiso jokių vargų ir noriai dirba. Panašiai ir Dievas kartais leidžia žmogui vargų ir kentėjimų, kad tas galėtų įgyti nepaprastai gausų užmokesnį.

Ką mūsų Išganytojas davė čia ant žemės Šv. Jonui, kurį nepaprastai mylėjo? Jis jam leido baisius persekiojimus iškentėti. Šventasis buvo įvairiais būdais kankinamas ir pagaliau mirė ištrėmimo. Ką Šv. Paulius, tas garsusis Apaštalas turėjo? Labai daug vargų, kentėjimų ir persekiojimų. O del to skausmų kalavijas perdūrė Švenčiausios Panelės širdį? Del to, kad jos nuopelnai būtų dar didesni Dievo ir žmonių akyse.

Tas pats atsitinka ir su kitais teisingaisiais žmonėmis, kurie kenčia. Savo kentėjimais jie pelno ne tik sau, bet ir kitiems neapribotą malonių skaitlių.

Kaip šventieji žiūrėjo į kentėjimus? Jie žiūrėjo į kentėjimus kaip į Dievo dovaną. Šv. Peliksui sergant, aplankė jį draugai ir patarė jam prašyti Dievo, kad atitolintų kentėjimus. Šventasis tuojaus atsakė: "Tai ne kentėjimai, bet dangaus gėlės, kuriomis apdovanojo Viešpats savo sūnus". Šventa Katarina iš Sienos saky-

davo: "Laimė ir nelaimė yra mano dvi ranki, tarnaujančios kita kitai."

Šv. Vincentas Paulietis ilgus metus kentėjo. Jis niekad nesiskundė. Kai kentėjimai per daug jį kankindavo, jis žiūrėjo į kryžių ir sakydavo: "Ką aš kenčiu, neturi jokio panašumo su tuo, ką man reikia kentėti." Kai kurie šventieji net prašė, kad Dievas padidintų jų kentėjimus. Šv. Teresė labai dažnai kartodavo: "Kentėti arba mirti."

Jie gerai žinojo, kad Dievas taip elgiasi su jais, kaip elgiasi gydytojas su ligoniais. Jei jis mato, kad ligonio negalima išgydyti, jis atsako savo patarnavimą. Jei jis mato, kad kitas ligonis išgydomas, jam duoda ir labai karčių vaisių, kuriuos ligonis sunaudojęs pasveiks. Panašiai Dievas duoda kentėjimų savo išrinktiesiems, kad paskui būtų galima padabinti jų galvas amžinu vainiku.

Taigi niekad nekaltinkime Dievo išminties ir gailestingumo, nes Jis viską gerai mato, žino ir kreipia mus į gerą. Mūsų silpnas protas negali viso suprasti, nes Dievo Apveizdos takai nesusekami. Tačiau, kas kantriai neša savo kentėjimų kryžių, to Dievas neapleidžia. Mūsų suraminimui Šv. Paulius taip rašo: "Dievas yra ištikimas, jis neleis, kad būtumėte gundinti daugiau, kaip galite, bet dar padarys pagundai tokį išėjimą, kad galėtumėte pakelti."

Dažnai prašykime mūsų Viešpaties, kad Jis mums leistų sekti Jį iki Kalvarijos kalno. Jis pats išgėrė pilną kentėjimų taurę. Tų kentėjimų Jis mums duoda tik mažą lašelį. Vienykimė savo kentėjimus su Jo kentėjimais, nes tik iš šios vienybės mūsų kentėjimai įgys savo tikrą vertę.

K. Zupka.

MANO GIMTINĖ.

Kur mažutė bakužėlė,
Vyšnelių sodelis,
Kur skambioji dainužėlė
Kas vakars, rytelis,
Tyliai plaukia, skamb' miškely,
Sesutės daržely;
Čia, kur širdį vis ramina
Daina lakštingėlės,
Kur gelmes jausmų gaivina
Rauda sesutės —
Čia manoji gimtinėlė,
Sena motinėlė.

Victor Hugo.

REINO KRANTŲ PASAKA

Tai buvo seniai, labai seniai, būtent tada, kaip Aix la-Chapelle gyventojai rengėsi statyti bažnyčią. Jie sudėjo šiek tiek pinigų ir pradėjo darbą. Įmūrijo pamatus, pradėjo sienas, supynė griaučius ir per šešis mėnesius buvo girdėti kurtinantis triukšmas piūklų, kūjų ir kirvių. Bet po šešių mėnesių pritrūko pinigų. Buvo kreiptasi į maldininkus, prie durių buvo prikabinta švininė dėžė, bet vos keli variokai į ją įkrito. Kas daryti? Susirinko miesto senatas ir ieškojo būdų, tarėsi, kalbėjo Darbininkai pasitraukė nuo darbo ir žolė, erškėčiai ir vijokliai — įvairūs įkūrūs griuvėsių augalai apaugo aplėistas mūrinės statinio sienas. Argi teks taip ir palikti bažnyčią? Kilnūs senatas buvo keblioj padėty.

Vieną dieną, kai senatas tarėsi, įėjo į posėdžių salę kažkoks nepažįstamas, aukšto ūgio ir gražios išvaizdos žmogus.

— Labą dieną, piliečiai! Apie ką kalbatės? Jūs esat visi nusiminę. Jums rūpi jūsų bažnyčia? Jūs nežinote kaip ją užbaigti? Sakoma, jums trūksta pinigų?

— Eik po velnių, praeivi — sušuko senatas. Mums trūksta milijonų auksinių.

— Štai jis! — tarė kilnūs nepažįstamas ir atidares langą parodė piliečiams didelį vežimą, stovintį aikštėje prieš miesto valdybos duris. Šis vežimas buvo pakinkytas dešimtimi jungų jaučių ir saugojamas dvidešimties Afrikos negrų, apsiginklavusių nuo galvos ligi kojų.

Vienas iš senatorių nulipo laiptais su kilniuotu nepažįstamu į aikštę, paėmė iš vežimo pirmą pasitaikiusį maišą, kuriais vežimas buvo prikrautas ir paskiau abu — senatorius ir nepažįstamas — vėl sugrįžo į posėdžių salę. Maišelį atrišo prieš senatą: jis iš tikro buvo pilnas aukso.

Senatas išpūtė akis ir paklausė nepažįstamąjį:

— Kas jūs esate, pone?

— Mano brangūs piliečiai, aš esu tas, kuris turi pinigų. Ko jūs daugiau norit? Aš gyvenu Juodajame Miške, šalia Wildsee ežero, netoli nuo pagonių miesto Heidenstadt'o griuvėsių. Aš valdau aukso ir sidabro kasyklas ir naktimis aš sijoju brangių akmenų iškasenas. Bet tas man teikia maža malonumo: aš nuobodžiauju, melancholikas. Aš leidžiu dienas prie ežero bežiūrėdamas į jo aiškų paviršų, ant kurio žaidžia ratu gyvūnėliai, buožgalviai ir kaip auga ežero krantų plyšiuose vandens lelijos. Bet gana klausinėjimų ir tuščių kalbų. Aš atsegiau savo diržą, naudokitės. Štai jums milijonas auksinių. Ar norit jų?

— Po šimts pypkių, norime! — sušuko senatas. — Mes jais užbaigsim savo bažnyčią.

— Gerai, imkite, bet su viena sąlyga.

— Kokią sąlygą, pone?

— Užbaikit savo bažnyčią, piliečiai. Imkit visą šitą maišą. Bet atsimokėdami pasižadėkite man pirmąją kokią nors sielą, kuri pirmoji įeis į jūsų bažnyčią ir kuri peržengs jos slenkstį tą dieną, kada varpų sutartinė skelbs jos pašventinimą.

— Jūs esate velnias! — sušuko vienu balsu senatas.

— O jūs esat neišmanėliai — atsakė Urianas (taip vadinosi velnias).

Piliečiai pradėjo kalbėti trukčiodami iš baimės ir žegnodamiesi. Bet, kadangi Urianas buvo geras velnias, jis taip juokėsi, kad rodėsi plyš jo šonai ir vis nuolat skambino auksą, tai pagaliau piliečiai apsiraminė ir susitarė. Puikus velnias! Gal delto puikus, kad velnias. "Po visi ko", sakė velnias, "aš pralošiau derybas. Jūs turėsit milijoną ir bažnyčią. O aš? Aš daugiau nieko, kaip sielą. Ir kokią sielą, gerbiamieji? Pirmą kažkokią pasitaikiusią. Kokio nors keisto veidmainio, kurs, norėdamas parodyti savo pamaldumą, pirmasis įeis į bažnyčią bus puiki, planas man patinka. Statinys, man rodos, bus gražus... Štai, broliai: milijonas jums, siela man. Sutarta?"

Taip kalbėjo kilnūs Urianas. — Po viso ko, mąstė senatoriai, mes esame laimingi, kad jis tenkinosi viena siela. Jis galėtų, jei geriau prisiziūrėtų, visas mūs miesto sielas paimti.

Sutartis buvo baigta ir milijonas sudėtas kasoje. Urianas, kaip ir turėjo būti, išnyko per plyšį grindyse, iš kurio tik mėlyna liepsnelė pasirodė. Po dviejų metų bažnyčia buvo baigta.

Nereikia nei minėti, kad visi senatoriai buvo prisiekę niekam šio įvykio nepasakoti, bet taip pat nereikia minėti, kad kiekvienas tą patį vakarą papasakojo tą dalyką savo žmonai. Tai jau tokia taisyklė. Tai taisyklė, kurios senatoriai neišleido, bet kurią jie saugojo. Tai, vos bažnyčia buvo užbaigta, jau visas miestas, senatorių žmonių dėka, žinojo seroto paslaptį ir nieks ne norėjo eiti į bažnyčią.

Nauja bėda, nemažesnė, už pirmąją: bažnyčia jau baigta, bet nieks nenori į ją įkelti kojos; bažnyčia užbaigta, bet tuščia. Kas per nauda ir tuščios bažnyčios? Susirinko senatas, bet neranda išeities. Buvo pakviestas Tongro vyskupas, bet ir tas nieko neišgalvojo. Pakvietė kapitulos kanauninkus — nieks neišeina. Pagaliau buvo kreiptasi į vieno vienuolyno vienuolius. "Po šimts pypkių", tarė vienas vienuolis "reikia pripažinti, mano ponai, kad jūs užkliuvote labai prie menko dalyko. Jūs prižadėjote Urianui vieną sielą, kuri įeis pirmoji į bažnyčią. Bet Urianas nepabrėžė, kokios išvaizdos ta siela turi būti. Iš tikro, Urianas kvailas. Mano ponai, po ilgos medžioklės Bercetlo slėnyj, šį rytą buvo sugautas gyvas vilkas. Įleiskite jį į bažnyčią ir Urianas turės pasitenkinti. Juk tai nesvarbu, kad tai vilko siela, o svarbu, kad kažkokia siela.

— Puiku! — sušuko senatas. Štai kur išmintingas vienuolis.

Ryto metą, jau nuo aušros, pradėjo skambėti varpai. "Kas tai?" kalbėjo miesto piliečiai. "Ar tai šiandien bažnyčios pašventinimas? Bet kas drįs pirmas į ją įeiti? Žinoma, nei aš. Nei aš! Nei aš!" Ir visa minia subėgo prie bažnyčios. Senatas ir kapitula buvo prie durų. Tuo metu buvo atgabentas narve vilkas ir, davus ženklą, buvo atidarytos vienu kartu narvo ir bažnyčios durys. Vilkas, išsigandęs minios, o matydamas tuščią bažnyčią, tiesiai į ją ir pasileido. Urianas laukė išžiodinęs nasrus ir godžiai užmerkęs akis. Įsivaizduokite jo įsiutimą, kada jis pajuto, kad dantyse turi vilką. Jis baisiai sustaugė ir skraidė kurį laiką po aukštais bažnyčios skliautais, uždamas kaip audra. Pagaliau, pykčio

perimtas jis išėjo ir pasitraukdamas taip spyrė į didžiasias varines bažnyčios duris, kad šios nuo viršaus ligi apačios trūko. Dar ir šiandien tas plyšys matyti.

Seni žmonės pasakoja, kad dėl to kairėje durų pusėje yra pastatyta bronzinė vilko statula, o dešinėje eglės kankoraižis, kuris vaizduoja vargšę sielą, taip kvailai Uriano suėstą. — "Pavasaris"

Kokia Tamstos Nuomonė?

Vyčių Organizacijos Laipsniai.

Seniai jau mes pradėjome svarstyti apie laipsnių įvedimą Vyčių Organizacijon. Daugelis seimų pasitenkino išrinkdami komisijas, kurios varytų darbą tolyn. Ir štai šiomet aš Tamstoms patiekiu savo planą, kuris, savaime suprantama, nėra paskutinis žodis šiuo klausimu. Visi nariai yra prašomi žemiau išdėstytą planą gerai pastudijuoti ir savo pastabas prisiųsti Laipsniskui Chicagoje arba Onaičiui, Homestead, Pa., kad ši klausimą galėtumėm galutinai išspręsti XIX Vyčių seime.

Mano planas yra sekantis:

Vyčių organizacija turi septynius (7) laipsnius, kurie yra suskirstomi į tris savevaldančias grupes. Pirmoji grupė arba kuopų grupė turi tris laipsnius: 1) Šaulio, 2) Birutės, 3) Daukanto. Antroji grupė arba Centro grupė turi šiuos tris laipsnius: 1) Vilniaus, 2) Algirdo, 3) Kęstučio. Trečioji grupė turi tik vieną laipsnį — Vytauto laipsnį, bet dvejopą rūšių:

a) Užtarnautas laipsnis, teikiamas asmeniui turinčiam pirmus šešis.

b) suteiktas laipsnis arba garbės, teikiamas pašaliniam mūsų organizacijos darbuotojams.

Perstatymas ir Pakėlimas į Laipsnius.

I. Šaulio laipsnis. 1) Į Šaulio laipsnį perstatomi kandidatai išbuvę organizacijoje ne mažiau, kaip vienus metus; 2) Kuopos nariai perstato kandidatus ir patys balsuoja už pakėlimą, to ar kito asmens į pirmą laipsnį; 3) Kiekvienas kandidatas turi gauti tris ketvirtadalius ($\frac{3}{4}$) visų esamų balsų kuopoje.

II. Birutės laipsnis. 1) Į antrąjį Birutės laipsnį perstatomi tik pirmojo laipsnio kandidatai, kurie yra išbuvę Vyčių organizacijoje nemažiau dviejų metų.

2) Kandidatūras užtvirtina tik pirmojo laipsnio Vyčiai.

3) Kandidatas turi gauti tris ketvirtadalius ($\frac{3}{4}$) visų esamų balsų kuopoje.

Pastaba: Jei kuopos narys ypatingai pasižymi savo darbais, bet nėra išbuvęs organizacijoje du metus tai tik pirmojo laipsnio nariai gali perstatyti jo kandidatūrą, sulig savo nuožiūros.

III. Daukanto laipsnis. 1) Į trečiąjį Daukanto laipsnį, perstatomi kandidatai tik iš Birutės laipsnio ir kurie išbuvę organizacijoje tris metus.

2) Kandidatūras užtvirtina tik antrojo laipsnio Vyčiai.

3) Kandidatas turi gauti tris ketvirtadalius ($\frac{3}{4}$) visų esamų kuopos balsų.

Pastaba: Jei kuopos narys yra atsižymėjęs savo darbais, bet nėra išbuvęs organizacijoje tris metus, tai antrojo laipsnio Vyčiai gali perstatyti jo kandidatūrą sulig savo nuožiūros.

Antroji Grupė.

IV. Vilniaus Laipsnis. 1) Į Vilniaus laipsnį perstatomi kandidatai tik iš trečio laipsnio ir išbuvę or-

ganizacijoje nemažiau keturių metų.

2) Trečiojo laipsnio nariai užtvirtina kandidatūrą.

3) Kandidatas turi gauti tris ketvirtadalius ($\frac{3}{4}$) visų esamų kuopos balsų.

4) Po to kandidato vardas yra perduodamas Centrai, o atsiradus ganėtinam skaičiui 4 laipsnio narių, ketvirto laipsnio nariams. Šie tyrinėja asmens charakterį, jo darbuotę ir išneša sprendimą.

Pastaba: Laikinai, kol susiras 10 ketvirto laipsnio narių Centras balsuoja kiekvieno kandidato priėmimą. Po to Centras nustoja savo teisę.

V Algirdo Laipsnis. 1) Į Algirdo laipsnį perstatomi kandidatai iš ketvirto laipsnio ir išbuvę organizacijoje nemažiau penkių metų.

2) Ketvirto laipsnio nariai perstato ir nubalsuoja kandidatus į penktąjį laipsnį.

Naujo kandidato vardas yra pasiunčiamas Centrai ir penktojo laipsnio nariams. Centras ištyrinėjęs kandidato charakterį ir jo darbuotę suteikia visas informacijas penktam laipsniui.

Pastaba: Kol šis laipsnis dasieks dešimts narių Centras turi sprendžiamą balsą dėl priėmimo naujų kandidatų į penktą skyrių, bet vėliau, tik penkto laipsnio nariai.

VI. Kęstučio Laipsnis. 1) Į Kęstučio laipsnį perstatomi kandidatai iš penkto laipsnio ir išbuvę organizacijoje nemažiau šešių metų.

2) Penktojo laipsnio nariai stato ir balsuoja už kandidatus į šeštąjį laipsnį.

3) Naujo kandidato vardas yra siunčiamas Centrai ir šešto laipsnio nariams. Centras ištyrinėja kandidato charakterį, jo darbuotę ir pasiunčia visas žinias šeštam laipsniui.

Pastaba: Kol šis laipsnis dasieks dešimts narių Centras turi sprendžiamą balsą dėl priėmimo kandidatų į šeštą laipsnį, bet vėliau, tai tik šešto laipsnio nariai.

Trečioji Grupė.

VII. Vytauto Laipsnis. Užtarnautas laipsnis.

1) Į šį laipsnį yra statomi kandidatai iš šešto laipsnio ir išbuvę organizacijoje septynius metus.

2) Šeštojo laipsnio nariai balsuoja naujo nario kandidatūrą ir priėmę jo kandidatūrą pasiunčia jo vardą Centrai, kuris per spaudą paskelbia visą ką žino apie kandidatą.

3) Seimas priima arba atmets pasiulytą kandidatą vieniems metams.

4) Sekantis seimas galutinai patvirtina buvusį sprendimą arba atmets.

Suteiktas arba garbės laipsnis: Šis laipsnis panašus į dabartinį mūsų garbės laipsnį.

Jį seimas teikia asmenims, kurie nėra mūsų organizacijos nariai, bet yra pasidarbavę Lietuvių naudai ar mūsų organizacijai.

Visi laipsniai turi visumet pranešti Centrai apie visus naujai priimtus narius, kad Centras galėtų atidžiai visus sekti.

Nariai nepildanti konstitucijos ir atnešanti mūsų organizacijai blogą, nežiūrint, kad jie būtų ir septinto laipsnio, praranda visus laipsnius ir yra išbraukiami iš organizacijos.

Baigdamas, dėkoju Brooklyno kuopai, nuo kurios gavau pirmas mintis šiuo klausimu. A. L. Onaitis.

M. A. Norkūnas.

ĮSPŪDŽIAI IŠ VYČIŲ EKSKURSIJOS

(Tąsa)

Birželio mėn. 17 d. Kopenhaga. Danai apleidžia laivą ir kraustosi į uostą, o keleiviai vyksta į Dancigą ir Klaipėdą persėdą į kitą laivelį. Kartu su mumis perkėlė ir tris automobilius.

Mažam laively visa švaru, bet valgiai jau Europos.

Jūra dabar tyki — nė mažiausio vėjelio nėra. Lietuviai susigrupavę ima dainuoti. Mat, mūsų tarpe yra nemaža choristų bei chorisčių.

Birželio mėn. 18 d. Danzig. Šiandien lietus, žaibai ir griaustinis viešpatuoja. Šiam uoste išlipo lenkai.

Krante matosi apiplyšusių žmonelių, kurie laukia progos uždirbti keletą centų. Tuo pačiu metu pasirodo lenkų pašto vežimas; tai yra ko ir pažiūrėti. Vežėjas, keturi paštininkai ir vienas ponas sudaro visą grupę. Visi pašto maišai buvo išmesti laukan, kur lietus juos krapino. Stebėtina, kad nėra jokios pastogės apsaugojimui siuntinių nuo lietaus. Tas rodo, kad vidujinė tvarka yra užsilikusi iš 18-to šimtmečio.

Leidžiamės į Klaipėdą, bet tos paskutinės aštuonios valandos darosi savaitėmis.

Diena išsiblaivė, neramumai išnyko, linksmumas užviešpatavo mūsų tarpe. Pasimatė žaliuojanti Klaipėdos pakraščiai. Prisiartinus arčiau krašto į mūsų laivą atplaukė uosto prižiūrėtojas. Pagriebs kopetėles, bematant, kaip paukštelis, įlipo į mūsų laivą.

Klaipėda. Krante laukia mūsų minia, šaulių būrys, jų tarpe žilagalvis Klaipėdos Krašto šaulių vadas Vanagaitis, ir benas. Laivui pasiekus krantą keletas šaulių su savo vadu ir dviem mergaitėms prisiartina ir prisega ekskursantams kvepiančias gėles. Išlipę iš laivo gauname mažas korteles, su kuriomis nuėję į gelžkelio stotį galėsime atsiimti savo bagažus.

Vakare, devintą valandą vakarieni. Laike vakarieniės groja benas, dainuoja choras, na ir kalbų netrūksta. Po vakarienių prasidėjo šokiai, kuriuose aš dalyvavau iki 12 nakties, bet po to nuėjau gulti, nežiūrint, kad jaunesniems dabar buvo pats linksmumas.

Birželio mėn. 19 d. lankome istorines Klaipėdos vietas, įstaigas ir paminklus, pastatytus žuvusių kareivių atminimui. Vakare stoty atsisveikiname ir kiekvienas lekiamė į savo mylimus Lietuvos kampelius.

Traukiniu važiuodami mėnuliui šviečiant, gėrėjimės gražiais Žemaitijos laukais. Ryta, vos prašvitus vėl žiūriu pro langą. Ekskursantai jau mažėja, o kai privežiamome Kauną, pasiliko tik keli. Žinodamas apie tai iš anksto, aš pranešiau p-lei Rubliauskaitei, kuri automobiliu atvažiavo Klaipėdon, kad Kaune nerengtų jokių pasitikimų.

Birželio mėn. 20 d. Kaune apsistojau pas Zitietaus. Pavasario redakcijoj turėjau garbės susipažinti su Amerikos Vyčiais, jų tarpe su panele Stella Maris — Stašaitė, Pr. Zdankum, buvusiu "Vyties" redaktorium". Vakare, mano sesers sūnus, leitenantas S. Uzdavinys, atvažiavo ir išsivežė mane į šančius.

Birželio mėn. 21 d. Sekmadienis. Šiandien kartu su kareiviais buvau bažnyčioj. Be galo malonu matyti, kaip viso pulko kareiviai ir karininkai kartu meldžiasi. Reikia pažymėti, kad ir šv. Mišioms tarnauja kareiviai.

Eidami bažnyčion su sūnėnu negalėjome skubiai

žengti, nes tų saljutavimų daugybės. Tik negaliu spėti, ar man ar mano sūnėnui, bet, tur būt, jam, nes ir jis nuolat saljutavo, aš tai nieko nedariau.

Birželio mėn. 22 d. aš vėl apsilankiau "Pavasary", kur susitikau P. Zdankų, su kuriuo susitarėme aplankyti Karosą, bet priėjimas yra gana sunkus. Todel Pavasarininkų Centro raštininkas nuvyko į Karo prokuratorią ir pagelbėjo man išgauti reikalingą leidimą. Negaliu nepaminti valdininkų mandagumo ir greito patarnavimo, kurį jie mums suteikė. Pamatęs Karosą vargiai susilaikiau nuo ašarų, nes jis žmogutis — pasenęs, sublogėjęs. Vienok reikšdamas mums atatinkamo dėkingumo už mūsų atsilankymą, stengėsi palaikyti šypseną savo veide. Karosas sveikino Bostoną per mane, o Chicagą per P. Zdankų.

Vėliau nuėjome į Ateitininkų valgyklą, kurią aš pavadinau jaunuomenės dorovės lizdu. Inteligentai sėdėdami prie stalo nebijo persižegnoti prieš valgymą. Valgykla visumet pilnutėlė, negali gauti nei sėdynių.

P. Zdankus dabar krečia visas Kauno spaustuves, — "Pavasarij" iki kaulų jau iškrėtė, — rinkdamas medžiagos Amerikos Vyčiams, ir kaip žinau, jau pirinko daug.

Šiam sykiu, ateity pasimatysime iš Dzukijos arba Vilniaus.

"SUSTOK KELEIVI"

Šiomis dienomis į Paryžių atvyko medicinos studijuoti jaunas studentas, Roman Brother. Bet jis apsigyveno puikiam viešbutyje, kaip koks Amerikos milijonieriaus sūnus, o ne kaip kad daro visi Paryžiaus studentai. Apie Romano Brotherio turtus prancūzų laikraščiai prirašė ne tik įdomių, bet ir romantiškų istorijų.

Roman Brother — vieno neturtingo Kanados akmenų skaldytojo sūnus. Jau iš seno jis troško studijuoti mediciną Paryžiuje. Bet tėvas buvo tokiai įstaigai per neturtingas. Ir štai — vienas netikėtas įvykis, ir Romanas per naktį tapo turtuoliu. Tas laimingasis įvykis yra susijęs su statula, jau daugiau kaip šimtą metų stovėjusia ant kalvos per kelis kilometrus nuo Romano gimtojo, Kurto, miesto. Niekas nežinojo, kas tą statulą pastatė ir kuriam galui ji ant kalvos riogso. Paminklas vaiduoja deivę Fortūną, senoviniais rūbais, su ragu rankoj. Padarytas jis labai primityviškai. Bet ypačiai keistas buvo jo antrašas, lyg kokia tamsi Pytijos pranašystė. Ten buvo parašyta: "Sustok, keleivi! Neik pro šalį savo laimės. Kai dienos greit prabėga, o naktys per ilgos, tada tau šypsosi Fortūna."

Del šito antrašo nevienas laužė sau galvą. Buvo spėta, kad čia turi būti kokia paslėpta prasmė, ir iš pradžių pasistengta sužinoti, kas yra pastatęs statulą. Tačiau ir seniausieji apylinkių gyventojai galėjo tik tiek pasakyti, kad paminklas stovėjęs jau jų jaunystėje. Miesto archyve nieko apie statulą nebuvo galima rasti. Paskum, kažkam atėjo į galvą mintis, kad statulos papėdėj turįs būti paslėptas lobis. Fortūna buvo atsargiai pakelta, buvo atidžiai apžiūrėta ir statula, ir papėdė, bet nieko nerasta. Sulig tuo laiku Kurto miestelio gyventojai visiškai užmiršo tą statulą.

Bet vienas žmogus nesiliovė laužęs galvos del to keistojo antrašo. Tasai žmogus buvo Romanas Brother. Jis buvo tvirtai įsitikinęs, kad paslaptieji žodžiai turi turėti kokią prasmę. Pagaliau, jam atėjo mintis, kad sakiny: "Kai dienos greit prabėga, o naktys per ilgos" turi reikšti tam tikrą datą. Trumpiausios dienos ir ilgiausios naktys yra prieš gruodžio 21 d. Nuo gruodžio 13 d. iki 21 d. Brother ilgas valandas išsėdėjo pas statulą. Besėdėdamas jis kažkaip pastebėjo, kad ilgiausio

statulos šešėlio galva dingsta uolos plyšy, netoli statulos. Šešėlis tokiu momentu atrodė visai be galvos. Statulos paslaptis buvo išspręsta!

Po kelių valandų Brother vėl pasirodė prie statulos, bet šį kartą jau su lopeta ir laužekliu. Padidinęs skylę uoloj, jis rado surūdijusią dėžę. Dėžėj Romanas rado du tūkstančius senų auksinių pinigų, kuriuos po kelių dienų iškeitė į puikią sumukę: septyniasdešintis keturis tūkstančius dolerių.

— "L. A."

IŠ VYČIŲ GYVENIMO

IŠ LIETUVOS VYČIŲ CENTRO.

Pranešimai.

Centro Valdyba savo posėdy įvykusiame š. m. liepos mėn. 24 d., vienbalsiai nutarė —

Kad Kazys V. Baltramaitis už nepildymą savo pareigų, kaip raštininko ir už neperdavimą Centrai atsiųstų kuopų narių mokesčių yra visiškai prašalinamas iš Lietuvos Vyčių Centro Valdybos ir atleidžiamas nuo visų pareigų.

* * *

Remdamasis Lietuvos Vyčių Konstitucija Skyriumi IX, paragrafu 8 ir Centre esamomis žiniomis apie pavienių kuopų narių stovį liepos mėn. 26 d. šiuo skelbiu, kad žemiau išvardytos kuopos gali siųsti į XIX Lietuvos Vyčių Seimą, Brooklyn, N. Y. tik tiek pilnateisių delegatų, kiek yra nurodyta šiame "Vyties" numery— 13, (315).

PASTABA: Suspenduoti nariai nepriskaitomi kuopų nariais ir jie negali būti siunčiami delegatais į seimą, nei priskaitomi į kuopos narių skaičių renkant delegatus. Kuopos kurios nebus žemiau paminėtos gali atsiųsti tik vieną delegatą.

4 kuopa Chicago, Ill.	5
5 kuopa Chicago, Ill.	2
6 kuopa Hartford, Conn.	9
7 kuopa Waterbury, Conn.	2
8 kuopa Chicago, Ill.	1
9 kuopa Pittsburgh, Pa.	1
10 kuopa Athol, Mass.	1
11 kuopa Homestead, Pa.	1
12 kuopa New York	1
14 kuopa Cicero, Ill.	3
16 kuopa Chicago, Ill.	1
17 kuopa Boston, Mass.	5
18 kuopa Cambridge, Mass.	1
24 kuopa Chicago, Ill.	3
25 kuopa Cleveland, Ohio	5
26 kuopa Norwood, Mass.	1
28 kuopa, Spring Valley	1
29 kuopa, Newark, N. J.	1
36 kuopa Chicago, Ill.	5
38 kuopa Kenosha, Wis.	1
41 kuopa Brooklyn, N. Y.	7
48 kuopa Springfield,	1
51 kuopa Sheboygan, Wis.	3
55 kuopa Indiana Harbor, Ind.	1
61 kuopa Paterson, N. J.	3
67 kuopa Bayone, N. J.	1

78 kuopa Lawrence, Mass.	1
82 kuopa Gary, Ind.	1
85 kuopa Westville, Ill.	2
90 kuopa Kearny-Harrison	4
93 kuopa Rochester, N. Y.	1
100 kuopa Amsterdam, N. Y.	1
102 kuopa Detroit, Mich.	6
110 kuopa Maspeth	1
112 kuopa Chicago, Ill.	8
113 kuopa Linden, N. J.	1
114 kuopa Chicago, Ill.	2
116 kuopa Worcester, Mass.	1
117 kuopa Hinsdale, Ill.	7
119 kuopa Milwaukee, Wis.	1
122 kuopa Port Washington, Wis.	1
123 kuopa Racine, Wis.	1
124 kuopa Jersey City, N. J.	2

ANTANAS L. LAPINSKAS,
I-mas Vice-Prezidentas.

CLEVELAND, OHIO.

25 Kuopa.

Birželio mėn. 28 d. čionykščiai vyčiai turėjo savo "private outing". Visi susirinko prie svetainės ir lygiai 9 val. susėdę į mašinas išvažiavom į farmas. Automobilai lekia pro vienas kitą, rodos, kad žaibas vejasi. Štai jau ir farma. Vieta graži. Medžiai, žolė ir javai puikiai kvepia. Vienu žodžiu, visa labai malonu.

Apsidairėm, bet kur mūsų "tėvas"? Tur būt paklydo, nes nei jo nei jo fordo niekur nesimato. Visi jautėsi šiek tiek nusiminę, bet rengėjų komisija ėmė visus judinti.

Na, linksmybės prasidėjo. Vieni žiūrinėjo apylinkes, kiti žaidė dainavo. Treti žaidė baseball. P-lė Viktorija buvo "umpire". Šuktelėjo "strike one, ball one" ir sekantį kartą kaip kirto mušėjas sviediniui, tai jis tiesiog pataikė į Viktoriją ir, beveik, padarė "knock out." Bet už valandėlės vėl visa buvo gerai.

Kai kurios mūsų merginos išėjo pasigrozėti pievomis ir miškais. Beeidamos užgirdom vandens tuškenimą. Pamanėme, kad gal tai drambliai eina per vandenį. Ne, čia farmose nėra tokių sutvėrimų. Na, tai kas ten gali būti?

Plekšt, plekšt, tykšt, tykšt! S-s-s-š-š priėjom arčiau. Praskleidėm medžių šakeles ir žiūrim — gi mūsų vaikinai maudosi gamtos vanaje. Ot, tai buvo juoko! Raulas nabagas buvo giliausiame vandeny — septyni coliai virš kulnų. Delto jis taip ir taškėsi. Gaila, Rau-

lai, kad aš neturėjau kameros, o būtų buvęs gražus paveikslas.

Vėliau ėmė lynoti, bet netrukus nustojo. Po vakarienės visi nuilsę susėdom ant šieno ir gerokai padainavome. Kartas nuo karto dundulis ir žaibai mus aplankė pranašaudami daugiau lietaus.

Saulutė raudona, vakaras netoli, jau uodai mus piauna, laikas jau namo. Ką darysi, taip ir padarėm.

Ištikrųjų "tėvai" mums gaila, kad Tamsta paklydai kelyje. Ateityje mes pasistengsime tą nemalonumą atisaisyti. Šiam išvažiavimui daug pasidarbavo sekančių asmenų komisija: V. Simonaitė, W. Krausanskas, A. Mačiokas M. Rasnatauskaitė ir A. Rakauskaitė.

Liepos mėn. 4 d. Vyčiai turėjo bendrą pikniką su L. R. K. S. A. 50 kuopa ir M. M. N. Pagalbos parapija. Žmonių nebuvo labai daug, bet pelno bus.

Liepos mėn. 11 d. turėjome "beach party". Atsilankė visi nariai ir prisimaudė maloniame ežero vandenyje, kiek tik norėjo. Kai kurie mūsų nariai yra geri plaukėjai, ypatingai "Stromberry Boy" O kad matytumėt, kaip jis plauko!

Sutemo. Naktis tamsi ir vėsi, žvaigždės gražiai mirgėjo, tik mėnulis kaž kur slėpėsi.

Laužas buvo didelis ir puikiai degė. Ežero vanduo liūliavo, rodos, kvietė mus pas save. Visur pasidarė tyla, ir svajonės užkaraliavo mūsų mintis.

Dešimtą valandą nakties visi nariai ėmė kepti "Wienerius" — dešraitės ir "Marshmallows." Ach, kaip skanu! Ne vienam taukai per barzdą varvėjo. Užkramtę ėmėm dainuoti. Pirma, išdainavom lietuvių daineles apie Lietuvos kalnelius, bernelius, mergeles, žirgelius ir lakštingalas, o kai pritrūko, tada dainavom angliškas.

Raulas išsitraukė savo "cheese-box" ir ėmė groti, o mes ėmėm šokti ant smėlyno. Žinoma, šokimas buvo sunkus, bet mes nepasidavėm. Iš šalies pasižiūrėjus, rodėsi, kad čia tikrai indėnai, pirmieji šios šalies gyventojai, džiaugėsi savo dienos darbais ir dėkojo savo dievams už jų globą. Ištikrųjų, tai buvo Vyčiai amerikoniški lietuviai.

Well there's no question that we had a real good time. Hurrah for Council 25! Let's keep up this good spirit, and we shall overcome all the hardships.

Rah, rah, rah!

Who are we for?

Vyčiai, "Tėvas" Vyčiai

Rah, rah, rah-h-h-

Farewell, until we meet again. — Birutė.

MARQUETTE — COUNCIL 112

Early Sunday morning, July 19, the Marquetteers began to stir. Very unusual for this community on a Sunday; their speed is 10:30. Well, the big motive behind this early stir was that everyone had to make the boat for Benton Harbor. We made it! One hundred four and one half strong. Brighton was there too. I don't know how they made it but in our council Tony Miskinis had to take the river taxi from 63rd and Halsted — he made it! Tom Sapit ran-honest. Quite a few of the younger members had to use kiddie cars. Same as last resort took street cars.

Take my word for it, the trip was a complete success even though several of the members were disappointed because the ship didn't sink and that no one had sea sickness.

Here's a little dirt about a few of the high lights of the council: Tony Lapinskas our esteemed president was present in all his glory, couple of wisecracks, smiles, and as usual no girl. Needn't worry, however, because he was sitting pretty on the way home.

Jack Juozaitis — what in the world is Marquette going to do with him? — all he did was eat oranges during the entire trip. Between bites he sang. The applause was tremendous.

Mrs. Jack Juozaitis is going to be presented a nice big orange with the word "champion" carved on it for taking the most snapshots.

George Pastulka and Jo were present and we may assure you that they were accounted for during the whole trip. How Come?

Here's the biggest mystery of the entire excursion. Tony Miskinis besides losing his necktie when he came on board seems to have brought a girl along after denying for two weeks that he would. That isn't all. On the trip back when most everyone was sitting in a circle and singing, the girl was present but Tony was not. The boat docks and out comes Tony disheveled but looking content. Where, when, how and who?

Did you see our pretty tennis star with her bright little smile? You know whom I mean, Bernice Yudis.

"Lietuviška Polka!" Sure! Barney played it and we danced right where it said "keep out". What a harmonica player! Sigh!

Our dashing tennis player Wame Eisen kept chasing from deck to hold. Oh girls, all you had to do was wink. At your service!

Our quiet but popular Tony Samkus was in evidence during the entire excursion but wanted to go home several times. He had forgotten his water wings, tough. Let this be a lesson to you, Tony.

Oh! yes! The two Kantrim sisters were on deck all the while. Wonder what they did in Benton Harbor.

Bruno Krivickas kept out of sight most of the time entertaining a girl friend — Lucky fellow.

I was wondering why the boat didn't rock until I saw Bill Jonaitis. I know now.

Frank Snekutis smoked only nine cigars. What's the matter, broke?

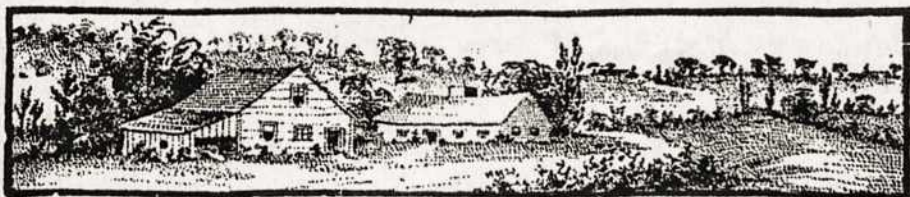
Tom Sapit because of his run to the boat was so tired he had to sit during the entire trip.

Now what do you think Henry Breidis and Vincent Zopelis went and did? They thought that they were golf sharks so they went and tried a round of golf when the boat docked. From what I know they missed the boat by only an hour or so. They came home Monday morning. I wonder if it was golf alone that detained these two romeos.

I have touched on a few of the members, but I'll get everyone as they come along. We are going to be presented a beach party by the baseball team. So I will have a chance to tell you all how Marquette looks in a bathing suit.

Would you like to know how the trip ended? Everyone had to swim home. Boy! and what a swim! See you next time.

— Tabu.

VYTAUTAS COUNCIL 5 WILL LEAVE CHICAGO FOR CHANNEL LAKE.

Sunday, August 2, the K of L members of Council 5 and their friends are leaving for the country in order that they may recuperate before the fall activities begin.

They also extend their heartiest welcome to the members of other councils who are willing to join their excursion.

Do not worry about transportation — we have it arranged. Leave your cars at home! Do not worry about your meals — there will be plenty to eat, just bring a \$1.25, if you're a fellow, and \$1.00 if you're a girl, and you will be able to eat and to drink as much you want to.

The "train" leaves at the station (1644 Wabansia Ave.) at 9:45 o'clock A. M. Be sure that you're on time!

— Bruno.

PRAŠAU PAAIŠKINTI

Jau kelintą kartą pastebėjau "Vytyje", kad Brooklyn, N. Y. 41 kuopa vadinasi Vytauto kuopa, nuo Balandžio 16 d. 1931 m. Aš noriu tą viešai užprotestuoti, nes mūsų Vyčių 5 kuopa, kaip tik Vyčių Seimas nutarė kad kuopos pasirinktų Lietuvos didvyrių bei žymiųjų žmonių vardus, tai mūsų kuopa pirmutinė tą seimo nutarimą įvykdė pasirinkdama Vytauto vardą, ir visur rašosi ir vadinasi Vytauto 5-ta kuopa.

Aš nesuprantu, kodėl 41-ma kuopa nori paveržti iš mūsų Vytauto vardą, ir kodėl Centro Valdyba arba pats "Vyties" redaktorius nepadarė pastabos, kad jau yra kuopa su Vytauto vardu, nes Centrai tas yra gerai žinoma, jog mes tą vardą pasirinkom pirmutiniai ir nusiuntėm Centrai užtvirtinti.

Todel aš norėčiau išgirsti, ką mano apie tai Centro valdyba, ir naujai pasivadinusi Vytauto vardu 41-ma kuopa.

V. REKUS,

Liet. Vyčių Vytauto 5 kp. koresp.

KEARNEY-HARRISON, NEW JERSEY

Council 90

Hello, folks! Quite a surprise to hear from Kearney-Harrison once again, isn't it? I guess you thought that we were dead, but no, we are still alive and kicking. (and how)!

I do not know if our correspondent is falling down on the job or is there no room in the magazine for our articles. I think that there is plenty space in the Vytis. Say, members, how about some of you showing some of your skill in writing. I'm not a hot writer but I think that you could understand what I am trying to say. We have many members who could write splendid Lithuanian if they only tried, and we all could write English.

Well, so much for that. Our correspondent was not at our semi-annual meeting so I guess she does not know who was elected for our new "valdyba". We'll excuse her this time.

I know it is pretty late to be writing in about our new officers, but we must know whom to respect and boast about.

Our chairman for this term, — we all know him — is, none other than "everybody's friend" Peter Velyvis. A hard and willing worker is our Pete, and say, members, remember how orderly the last meeting was? I do not remember ever having such an orderly meeting, and for the benefit of the members who were not there the meeting started at 8:20 and was finished at 9:40. I guess that record can't be beat. As the old saying goes. "They always come back for more". In this case it seems that we came back and elected our old president again. Remember that this is not the first time that Pete has been in office, so don't think that you could put anything over on him.

"Rookie" Barcauskas, our girl's coach was elected Vice-President. If "Rookie" works as hard with our President, as he does in coaching the girls, we will have a council that is hard to beat.

Mary Laskey, our recording secretary, retained her position for another term. Keep it up. Mary we all appreciate your good work.

A new member Veronika Kemezis, undertook the task of financial secretary. A good deal of credit is due to Veronica for that. She just joined and began to work. That's the way to break them in right. Give 'em a job.

Mr. Nakrosius also is at his old position of treasurer. He sure knows his dollars. He's been our treasurer for quite a number of years in our council and if he gives up his position we are going to have a very hard time getting one as good as him.

Charles Lutkus was elected to keep the boys at the back in order and Johnny Maciulskas to keep the girls in front in order. In our council, the girls are always at the "Front" while the boys sit at the back so they could be the first out.

With such an efficient executive board our lodge can accomplish very much and you can take my word for it, we sure are going to show the other councils something that will make them sit up and take notice.

Well, so long, people, until next time. Let's hope there will be a next time.

— Lonesome.

JERSEY CITY

Council 124

A bus ride was held by our K of L Council 124, July 19, to Lake Hopatcong. Oh Boy! — What a time. Everything went off nifty too.

Our gigilo "Joe Kasawich" is looking for a new partner. Yoo-Hoo "Al" there's your chronicle. — But why pick on Joe-ask me?

August 1st, — Oh Ye! a birthday. Alice Lecowitch will be, "How Much", — Oh well BEST WISHES anyway.

Mr. Ketvirtis, our president, is doing some fine work for the club. Keep it up, you still have a chance to be President of General Motor's.

A Rumor—Fifty dollars offered by the club to the first two members who make the error of Matrimony. Who'll take the chance? Whoa! One at a time. Gee but that was close!

So long till the next issue.

— Correspondent.

DETROIT, MICH.

Council 102

WHY MENTION NAMES.

Ladies and gentlemen, pull in your ears and take a glimpse at a very belated epistle.

Without a doubt our honorable Pres. P. Padolskas can certainly cool heated arguments, but why not let the "femmes" have their "I told you so's", even if you have to have the last word?

It seems to me a certain Helen Walaitis our "would be correspondent" does not know the meaning of the words "I apologize". That means "Im sorry" and "forget it", Helen. Do you know what the phrase "being a sport means"? Play the game and try to be a little more sportsmanlike. What mystery — Paging Philo Vance.

Hark ye! A missive has been received by our K. of L. Girls Baseball Team. Kindly lend me your ears and you'll all end your curiosity (Kats!)

One of our ardent baseball fans does not like our method of playing ball. Well, we tried our hardest. But, here's the thing. — Why doesn't this future "Benny Myers" be frank and come clean with the dirt instead of writing it out and sending it to our manager, Helen Stanulis. It's a good thing the Tigers don't know you, or they'd sign you up for "chief raspberry masher".

We wonder why Helen Shilekas blows up when someone mentions the letter. Of course, we're not insinuating!

On the morn of July 4th the K of L's very quietly (???) embarked upon their annual outing. Let's give our two east side girls a big hand! They certainly worked hard.

The boys and girls worked up on appetite and sunburn by indulging in a very spirited baseball game. They're still arguing as to who gets credit for the game. Victor B. isn't such an "awfully" bad ump, and we saved five dollars. Catch on??

Capitol Park may not be 5th Ave., but still I believe our girls can show the latest when it comes to pajamas.

July 18th the baseball boys a moonlite picnic. Now, that was "sumpin".

Let's pitch in and buy our catcher a scooter. Poor Kid! He's always out of breath when he reaches first base on his two baggers. Catch On?? (I'll print the answer in the next issue.)

Dan Cupid Jr., is doing his best to wreck that "Old Gang of Mine."

If this keeps on we'll have to start a "Bachelors" and a "Spinisters" Club.

Look! what I saw! George K. and Marie A. are keeping us all in suspense. Shucks, we're all losing weight and sleep from the silence, Georgie old sock.

Blow me down! If Frances S. and John Stulie

don't quit fixing flat tires near Phoenix we'll all blow out. Look out fellow, one more flat tire, moonlite, maybe a William Tell act and your out for the count. We're got you spotted.

Alice Z. why not attend a few of our meetings. Someone says it's because of Wally the "Minum "man" Pun My Word."

Zounds! Joe Ramas the one and only "woman hater" has been seen and heard singing love songs and reading poems to Helen Stanulis, instead of singing "hobo songs". Quick change — from Frank Cummings to Irvin Berlin in one night. Heigh Ho!

Let's congratulate Joe Buswink and Anna Kublaitis. They're engaged. It seems people may be modern, but they're primitive enough to marry. Wotta Life. Yo, Ho, for a diamond, girls!

Our choir will be served refreshments and hot dogs in church with the fan that Victoria thinks we should have.

What's a little hot weather, Vic? Consider the cannibals.

Cool off! Lay off! What if E. A. got an expensive gift. Why brag about it? She has never refused to help us in our work, if asked. She may even send it back, Victoria.

Just o word to the wise, professor. Ir you don't quit calling a certain girl "gypsy eyes" you'll have a suit on your hands and it won't be serge.

By the way did you ever hear of girls walking home from a baseball game? Our rooters, Helen S, Margie R., and Frances S. were all wet last Sunday. How was the water girls? We'll all go wading next time.

At the next drop of the pen it will be exectly time to sign off.

— The Echo.

JAUNŪJŪ MĒNUO

Yra sakoma, kad biržetio mėn. yra žymus dideliu skaičium susituokimų. Iš tikrųjų tas buvo pastebėta ir 102 Vyčių kuopoj. E. Russell su O. Valaite, ir B. Kairiūnas su E. Ambrosiute su didžiu noru, kun. I. F. Boreišis liudyjant, pakeitė savo gyvenimo luomus — susituokė.

E. Russell yra kuopos vice-pirmininku ir kartu daug dirba kuopos naudai. O Russell — Valaitė jau kelinti metai yra kuopos finansų raštininku. Jos darbuotė yra visų be galo įvertinama. B. Kairiūnas, darbuojasi mūsų kuopai dalyvaudamas baseball'e, o E. Kairiūnierė — Ambrosiutė buvo choro dalyvė.

S. Sakalauskas choristas ir geras veikėjas nepasitenkino Detroito panelėmis, bet nuvyko į Plymouth, Pa. kur sau už žmoną gavo Anelę Mačiukaitę, gerą lietuvaitę.

Visiems jaunavedžiams L. Vyčių 102 kuopa linki laimės, ir laimingiausio sugyvenimo naujame stone.

— Mat.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA SVEIKINA

RUBLIAUSKAITE-GABALIAUSKIENE

Lietuvos Vyčių atstovę, Lietuvos Pavasarininkų Sąjungai, įžengusią į naują luomą ir linki ilgiausią metų.

RACINE, WIS.

Council 123

(HEARD AT LAST MEETING)

JOS. G. — "Hey, let's go on a hike, huh, what say?"

PAT.—"When and where?"

JOS.—"Sunday. To Petrifying Springs. I might die if we don't go soon."

PAT.—"There's a picnic Sunday"

JOS.—"Saturday, then."

PAT.—"I have to work on Saturdays."

JOS.—"Aw, heck, we can't go without our President."

PAT.—"Let's go some evening."

JOS.—"Too late and too dark."

PAT.—"Ah, but the moon, the beautiful moon is out."

JOS.—"Yea, and we might get 'loony'."

PAT.—"Then we'll decide at the next meeting."

JOS.—"Oh no! Wait two weeks? I might die before then. I'm kind of faint already. In fact, I'm quite dead!"

How shall we bring back life to our Josephine? We can't let her suffer like that. Will a hike help her? Let's try it, huh? Soon! She needs it soon!

Can you believe it? Two of our most active members could not remember when our regular meetings are held! Perhaps there are some who are not so active who do not know either. Please note that we have two meetings a month — on the SECOND and the FOURTH Wednesdays. Keep it in mind and attend every time.

Here's Martha's version of what Rudy Vallee recently did. Said she, —

"Did you hear that Rudy Vallee got married? His mother died too."

Bingo! Do you know Bingo? Ask Alex W. about it — he knows. Let Bingo be your goal! But keep it quiet! Isn't that so, Pat?

— Kay.

MARQUETTE BEATS NORTHSIDE 9 to 8.

Sunday, July 26 Council 112 met Council 5 at Lincoln Park for the last battle of the season. I was positively sure that North Side will beat Marquette any day, because some of Council 112 best players were out. However, Marquette displayed quite a bit of fighting spirit. Just imagine, Marquette's first baseman, a lame man, did his best, even though he ran like an old man. J. Vilmanas and Mikuzis played very well.

In speaking of North Side, I frankly admit that Council 5 has a baseball team of good hitters and fast runners. If they keep up their good work till the end of this season, I believe they will run away with the honors.

Vabalas.

Marquette	0	0	1	0	1	5	2	0	0	9
North Side	1	0	0	0	2	1	0	2	2	8

INDIANA HARBOR, INDIANA

Council 55

People who do not attend meetings, don't realize what they miss. They lose out on important business as well as the amusing entertainment.

The report of the Bunco Party given sometime ago, showed that it was a success considering the crowd that attended. Many pieces of "Kugeli" were eaten. Ask Steve what happened to the remains.

Chuck seemed to think that we are not sociable enough, so he suggested that we have a party at our next meeting. It seems that Chuck, Ed., and Steve are doing a lot of heavy fishing on the pier at the Lake Front. How about you boys getting up a fish fry? We heard that Steve is a good cook—he is quite adept at making pancakes.

Our Social proved to be a most enjoyable one. We demonstrated to ourselves that we can sing, dance, and play the games that our parents did when they were young. We heard solos, duets, and choruses sing these songs, which proved to be the most popular: "Sējau Rūtas", "Pragēriau Žirgelī", "Kur Sapnū Grožybē", "Ant Kalno Karklai", and others. In between the songs some of the members tripped the light fantastic. Chuck, Stella K., John W. and Bernice W. showed us how to do the dance "Noriu Miego". The music was furnished by Ed and his piano accordion. We voted to have another such social. Our refreshments consisted of slices of watermelons.

And what a beach party we had! Those members who did not come along with us certainly missed the treat of their lives. We all attended Low Mass. At 10:30 we assembled in front of the Lucas Residence. Girls lent a gay and colorful atmosphere to the occasion with their brightly pajamas, and the boys with their white duck trousers. If prizes would have been awarded for the biggest lunches, surely Katie and Mary G., would have had it. From the baskets they brought, we thought that they were going to feed the whole regiment.

We finally headed the truck for Waverely Beach, with Pete guiding the wheel. Songs reigned supreme until we got there. After finding a favorable spot, we all went in for a swim. Water polo, and other water activities were indulged in. The boys and girls got together and played a closely contested game of baseball. Frank proved to be a wonder of a pitcher—he had plenty of strike-outs. And as for the umpire, we are still wondering which team had him bribed. What was the score? Why of course the girls were victorious. All these activities whetted our appetites, so we called time out to partake of the victuals. After lunch, some of the more ambitious ones decided to follow one of the trails and find Mt. Tom, which is the highest peak in the dune region. We heard that some of them displayed animal traits, they were so weary that they had to crawl up on all fours.

Later in the evening we roasted weiners and marshmallows, played games and sang. Drops of rain reminded us that we had better get home or else the rain would get us. It did, and how!! There wasn't a dry one in the crowd. The blankets didn't prove to be waterproof either! In spite of the downpour we all sang lustily and were not to be squelched by such

a thing as rain. All in all it was a grand day. Some members, so we hear, would like to do this over gain.

We are glad to welcome our new members at this time. Angela, Mary, Sophie, Ed. M., Constance, Catherine and Estelle. We hope that you will enjoy our affairs and will remain faithful to ole 55.

Ed is our latest addition to our talented group. He certainly can handle a piano accordion. When will you give your next recital, Ed?

Talk about wedding bells!!! Council 55 would wing the blue-ribboned cupid. Let's see—there's Anna M., W., and Ed. Plaskett, Angela and Stella. Our poor treasurer! Can anyone think of a get-rich-quick scheme? Then a faint murmur is heard concerning one Anna G. How about it? Are you planning to pull off a fast one on us? Oh yes, we almost forgot our Steve. He is quite worried about the matrimony question. Seems as though he is waiting to board the matrimonial ship, but hasn't found a mate. She must have a small hand. Hurry girls, or else he will leave for Lithuania.

GLIMPSES OF OUR DAILY LIFE

Brooklyn, N. Y. Council 41

"GETTING AN EYEFUL"

The well known quotation — "There's a limit to everything" should be applied to the gossip pertaining to personal affairs of other members. Why cause disagreements among members, when we have been a happy family in the past?

We wonder how long it's going to take Anthony Grigalis to realize that one charming Miss in the Club fell hard for him.

Stanley Serbentas ought to go into the packing business. Stan gets plenty of experience packing females into his gasoline buggy.

Some of the girls are devoting some of their time to teach the fellows dancing. Fine idea! I see where the boys won't have to hold up wall at the dances in the future.

Every time we see Joe Serbentas, he's always thinking about something. I wonder if Joe is love sick.

Vincas Paulauskas just "burns up" the girls. The other night he had a date with a girl called the "Sugar House Baby." Vince kissed her once and melted out one of the artificial teeth.

Joseph Lubinskas looks mighty sleepy when he arrives to the meetings. But he can't put it over on us. We know, only he won't tell us who she is.

So you girls don't know we have a handsome brute among us. I suppose you want to know who he is eh! Well as Ripley would say, in "Believe it or not," it's Anthony Mazeika.

Say Adele Buzaitė will you let us know what you call that thing that's going on between you and that lanky, jazzed legged "zoophyte", Joe Amaitis.

We know that Mary Paplauskaitė is anxious to see her name in this column. So here it is — MARY PAPLAUSKAITE.

Well now that summer is here we will find most of the fellows at the beaches. They enjoy the good swimming, and did I say that's all, Oh yeah?

— "Cheerful Little Earful".

TID-BITS FROM BRIDGEPORT.

"It ain't gonna rain no more" is the final prediction of the official forecaster — the Corn, as Dr. Vincent Norkus, ex-president of Council 16 is now a licensed chiropodist and is removing pet corns. When your pet corn starts complaining, drop in to see "Willie".

With the resignation of Dr. Norkus, the office of president was vacant but for a short time, as John Gailius was unanimously elected to preside for the balance of the term.

Au Revoir! Dr. Norkus and Hello! President Gailius! Lots of luck to both.

Covered with a rich coat of tan, Wanda Bartkus has just returned from a two weeks vacation at Gary, Indiana. What did the coat cost you, Wanda? Blisters and pain?

The two "Bees" from Brighton and Bridgeport are pretty thick lately. When is it coming off?

Mr. John Josephitis, formerly vice-president of Council 4, has transferred to Council 16. We are glad to see you, John, and hope you'll enjoy our activities.

The "Three Muskeeters" were heard to complain that they object to being called "Muskeeters". Look out or they'll sting one of these days.

John Bartkus, it was good to see you at the last meeting. Let's see if you can't come to many more of them.

What's good for health? Walking. If you don't believe it ask Stephanie Mockus or Bernice Norkus.

Bill Racine was seen attending Marquette's meetings lately. What's the big attraction Bill? A Blonde or Brunette.

Meetings of Council 16 are held every second and fourth Monday of the month.

Come on members, pep up and attend the meetings regularly. Let's show more co-operation and see what we can accomplish.

The time: Sunday, August 9th at 8 o'clock.

The Place: Waverly Beach.

The Crowd: Council 16.

A beach party is being sponsored at the place and time above mentioned.

The cars filled with a hilarious crowd and lots of goodies will leave the club-room promptly at eight.

If you don't care to miss a good time, come down early.

— TheBridge-portettes.

C. POŽELA TRIUMPHS OVER CAPTAIN OAKLEY

"Atlantic City Press" on July 23 gave a very vivid description of Poželos victory. It said that Carl Požela, the Lithuanian wrestling champion, took Capt. Oakley, British Aristocrat, in 14 min. and 12 seconds. He fooled Oakley by using the ju jitsu tactics.

"Washington" Times inform us that Carl Požela will meet the "Gentleman" Mike Romano at the Washington Auditorium. It says — "Požela, though well along in years is one of the shrewdest and most capable performers in wrestling. He has a notable string of victories over some of the leading grapplers of the world."

A writer remarks that in some ways the modern man is very similar to the primitive man. If his women-folks talk too much he goes to his club, while his ancestor just reached for it. —

— Bečleris.

Telephone Lafayette 5820

Dr. A. J. Paukštys

DENTISTAS—X-RAY
GAS GIVEN

4193 Archer Ave., Chicago.

DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

Perkėlė abu savo ofisu į naują vietą
po numeriu 4645 South Ashland Ave.

Telephone Boulevard 7820

Val.: nuo 2 iki 4 ir nuo 6 iki 8 vak.

Nedėliomis pagal sutartį

Namai: 6641 South Albany Avenue

Telephone Prospect 1930

Dr. P. Z. Zalatoris

PHYSICIAN and SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago.

Office Phone: Canal 0257

Residence: 6600 S. Artesian Avenue

Phone Prospect 6659

**ŠVEDU AMERIKOS
LINIJA**

Is
NEWYORKO į
KLAIPĖDA
Per *Göthenburgą*
TRUMPAS KELIAS į LIETUVĄ per ŠVEDIJĄ

Informacijos ir Laivakortės gau-
namos pas savo agentą arba
SWEDISH AMERICAN LINE
181 No. Michigan Avenue,
CHICAGO, ILL.

ŽINELĖS

Liepos mėn. 5 d., Palangėje, Birutės kalno koplytėlėje kun. M. Krupavičius sujungė panelę Adelę Rubliauskaite, Lietuvos Vyčių atstovę Lietuvos Pavasarininkų Sąjungai, moterystės ryšiu su advokatu St. Gabaliausku, įžymiu pavasarininkų ir ateitininkų veikėju.

—0—

Liepos mėn. Chicagoj lankėsi p. Meškauskas žymus 17 Algirdo kuopos narys, So. Boston, Mass.

—0—

Šiomis dienomis Chicagoj yra stropiai ruošiamasi prie įvyksiančio L. Vyčių Seimo Brooklyne. Rezoliucijų komisija dirba labai stropiai.

Š Y P T E L Ė K !

PATS SAVE APGAVO.

Ūkininkė, kuri visuomet pardavinėjo kepėjui sviestą, atneša sviesto ryšulį ir sako, kad ten yra vienas kilogramas.

KEPĖJAS (abejodamas): — Man rodos, kad čia negali būti vienas kilogramas; reikia pasverti.

Pasvėrus, pasirodo, kad trūksta ketvirtadalio kilogramo.

— Sakyk man, gospadinėle, ar seniai mane taip apgaudinėjai?

— Ne, pone kepėjau, — atsako ūkininkė.

— Aš pas save namie svarstyklį neturiu. Visuomet sviestą atsverdavau jūsų duonos kepalėliu, kurs turi sverti vieną kilogramą.

— "M. R."

MOKYTOJAS: — Ar gali iš jūsų kas nors atsakyti, kodėl sugriuvo Jerichono sienos?

MOKINYS: — Greičiausiai todėl, kad tai buvo valdiškas trobesys.

Tell It to the Marines

The wife and daughter of Lieut. Barry of one of our naval training stations, approaching a gate to the station, were halted by a sentry on duty there, who had orders to allow no one to enter by that gate.

"Sorry, but you'll have to go around to the main gate."

"Oh, but we're the Barry's."

"Lady, I don't care if you're the cat's meow, you can't go thru this gate." — Washington Star.

Mother's Day

A class in a London school was set to write about "Mother". When the teacher came to mark the exercises he noticed that two boys, brothers, had written almost the same words.

"John," he complained to the boy he knew to be the culprit, "you've written just what your brother wrote".

"Yes, sir" came the reply, "it's the same mother." — Exchange.

A college student arose from his table in a fashionable dining room and walked toward the door.

He was passing the house detective at the entrance when a silver sugar-bowl dropped from his bulged coat.

The guest glanced calmly at the officer, then turned with an expression of polite annoyance toward the occupants of the room. "Ruffins!" he said. "Who threw that?" and walked out:

Garsinkitės

"VYTYJ"

CORRECTION

In "Vytytis" No. 12 there appeared "Ode to Youth" by A. Mickewicz, the translation by J. K. Tautmyla. The forementioned "Ode to Youth" was printed in "The Lithuanian Booster" for 1917 with copyright notice: Copyright 1917, Thomas Shamis. Mr. Shamis is still the owner of the copyright and permission to reprint must be obtained from him.

Contributors are requested to be clear and fair in their contributing work. Contributor must sign his name with address, not necessarily for publication but as a matter of confidence, and mention source which the article sent in is taken from or state if original. Please use one side of sheet only.

— Editor.

When you think of installing first class plumbing

John Kleker Plumbing Co.

1707 West 47th Street Phone Yards 5353

BRANCH OFFICE:

5330 Archer Avenue, CHICAGO, ILL.

Telephone Lafayette 6531

ADVERTISERS NOTICE:

For advertising rates and space in "Vytytis". Call or write:

"V Y T I S"

4736 South Wood Street,

Chicago, Ill.

REDAGUOJA

A. L. LAPINSKAS,

4736 South Wood Street

PADĖK SAVO PINIGUS ANT 6-to NUOŠIMČIO

Už Padėtus Ant Mūsų Pirmų Morgičių Nuošimtis Bus Mokamas Nuo Dienos Padėjimo

Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais. Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$400,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS

METROPOLITAN STATE BANK

Po Valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
Sundays by Appointment

4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Tel. Canal 6174

Tel. Victory 4088

J. F. RADZIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau
negu kitas todėl, kad priklausau prie
grabu išdirbystės.

668 WEST 18th STREET
Skyrius: 3238 SO. HALSTED STREET

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOŽIS

DENTIST

Hours: 9 to 12 A. M. and 1 to 9 P. M.
Sunday by appointment only

2201 W. 22nd & S. Leavitt Sts.
Res.: Tel. Hemlock 5949

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Gru
pių ir Šeimynų
Mūsų Speciališk
kumas

3315 South
Halsted St
Tel. Yards 1541

Res. Tel
Beverly 2300

DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE: 2201 West 22nd Street
Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

Telefonas Yards 1138

Stanley P. Mažeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Koplyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

X-RAY

LIETUVIS DENTISTAS

7054 South Western Avenue

Have Your Printing Done

— by —

K of L PRESS

"Printing The Modern Way"

4736 So. Wood St. Tel. Lafayette 6298

VISKAS YRA JŪSŲ

Vaikams yra didžiausias malonumas taupyti, jei tėvai juos moko atsakomybės ir nurodo jiems tuos puikius daiktus, kuriuos suteikia taupymo sąskaita.

Taupymas yra vienas būdų, kuris nurodo vaikams ir mergaitėms pinigų vertę.

Jei dalis kiekvienos mažos sumos, gautos nuo tėvelių yra atidedama, greit vienas doleris susitaupo ir \$1.00 pradeda jums taupomą sąskaitą.

Ši Banka yra Saugi Vieta Jūsų Taupiniams.

Mes kviečiame jus atsilankyti. Kodel to nepadaryti šiandien?

CENTRAL ^{Manufacturing} District BANK

A TRUST COMPANY

1110 West 35th Street

A State Bank ••••• A Clearing House Bank

VALSTIJINIS BANKAS

Telephone BOULEVARD 4600

BIRŽOS BANKAS